

**"הַשְּׂכִינָה מֵעוֹלָם אֵיךְ הַשְּׂכִינָה
זֶה מִכּוֹתֵל מֵעֶרְבִי!"**

(מִדְרָשׁ בְּפֶה שְׂמוֹת ב, ב)

וְהַכּוֹתֵל!

ב"ה, גליון ב, שנה א
חשוון תשנ"א לפ"ק

פִּילּוֹ (כּוֹתֵל) מֵעֶרְבָא גֵּרֵי מִן שְׂמִינָא דְלֹא יַחֲרֵב לְעוֹלָם לְמַה שְּׂכִינָה בְּמֵעֶרְבִי.

(מִדְרָשׁ בְּפֶה אִיגָה א, לא)

הנה זה עומד אחר כתלנו, זה כותל
מערבי של בית המקדש שאינו חרב
לעולם, למה? שהשכינה במערב!

או לעופר האילים, א"ר יוסי ברבי חנינא
לאורזילא דאיילתא, הנה זה עומד אחר
כתלנו זה כותל מערבי של בית המקדש
שאינו חרב לעולם, למה? שהשכינה במערב.

(מִדְרָשׁ רַבָּה בְּמַדְבַּר יא, ב)

"הַשְׂכִּינָה כְּיָנָה
"לְעוֹלָם אִין הַשְׂכִּינָה
זָזָה מִכּוֹתֵל מִעֲרַבִי!"
(מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַכּוֹתֵל

ב"ה, ג'ליון ג', שנה א'
כסליו תשנ"א לפ"ק

פִּילִי (פּוֹתֵל) מִעֲרַבָּא גִזְרוּ מִן שְׁמַיָא דְלָא יַחֲרֵב לְעוֹלָם לְמַה שְׂשִׁכְנָה בְּמִעֲרַב.
(מִדְרָשׁ רַבָּה אִסְתֵּר א, ל"א)

גזרו מן שמיא

שה"כותל

המערבי

לא יחרב לעולם

ד"א היו צריה לראש זה אספסיאנוס, אויביה שלו זה מיטוס, שלש שנים ומחצה הקיף אספסיאנוס את ירושלם, והיו עמו ארבעה דוכסין, דוכס דערביא, דוכס דאפריקא, דוכס דאלכסנדריא, דוכס דפלסטיני, דוכס דערביא.

תריז אמוריז, חד אמר קילום שמייה, וחד אמר פנגר שמייה...

נפק רבן יוחנן בן זכאי לטייל בחיילותיו של אספסיאנוס... אמר לו רבן יוחנן בן זכאי לפנגר, כל מגירייה דעבדין בישא למגיריהון עבדין, עד דלית את מליף סניגוריא את מליף עלן קטיגוריא, אמר ליה לטיבותכון אנא בעי, דכל זמן דהדין ביתא קיים מלכותא מתגריז בכון, איז איחרוב הדין ביתא לית מלכותא מתגריז בכון, אמר לו רבן יוחנן, הלב יודע אם לעקל אם לעקלקלות.

מִן דַּכְבֵּשָׁה פְּלִיג אַרְבַּע טַכְסִיָּא
לְאַרְבַּעָה דוּכְסִיָּא, וּסְלִיק פִּילֵי מַעֲרַבָּא
לְפַנְגָר, וּגְזָרוּ מִן שְׁמִיָּא דְלֹא יַחֲרַב
לְעוֹלָם, לְמָה שֶׁשְׁכִּינָה בַּמַּעֲרָב.

אינון אחרובו דידהון, הוא לא אחריב דידיה, שלח
ואתייה, אמר לו למה לא אחרבת דידך, אמר ליה חיך
לשבחא דמלכותא עבדית, דאילו חרבתייה, לא הות
ידעת ברייה מה חרבתי, וכדו יחזיין בריאתא אמריין
חזו חייליה דאספסיאנוס מה אחרב, אמר לו דיך
דטבאות אמרת, אלא מן בגין דעברת על קלוזנין
דידי, יסק ההוא גברא לרישיה דאיגרה, ויטרופ גרמיה,
אי חיי חיי, ואי מות ימות, סליק וטרף גרמיה, ומית,
ופגעה בו קללה של רבן יוחנן בן זכאי.

(מדרש רבה איכה א, לא)